This Is Ridiculous.ttf

This Is Ridiculous

AÁÄBCČDĎEÉĚEFGHIÍJKLĹĽMNŇOóôöPQRŘŘSšTťUÚŮÜVWXYÝZŽ
aáäbcčdďeéěefghiíjklľmnňoóôöpqrřřsštťuúůüvwxyýzž
0123456789
-.,:;?!„“

V cézaresť žil ťs+ý muž mennom Kornélius, s+o+ník klokor+y, zvanej Ital+alská. Bol nábožný a bohaboijný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a us+avične sa modlil k Bohu. Raz okolo +re+ej hodiny poľovníci videl ijsne vo vídeňskej Božieho anijela, ako ríchádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a ríeľaknu+ý povedal: „Čo ije, pane?“ odpovedal mu: „Tvojej modlit+by a +vojej almužny vys+úpiť ríed Božiu +vár a on si na ne spomenul. A +ríaz pošli mužov do Joppe a zavolaij si ›ťimona s príezvisk Petr; bývá u ťs+ého ›ťimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A kéd’ anijel, čo s nim hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z +ých, čo mu bolí podriadení, všet+ko ťm poroz príval a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď bolí na cest+e a blížili sa k mes+u, pet+er vyšiel okolo poludnia na s+rechu modlit+ sa. Keď vyhladol, chcel ijes+. Kým mu pripravovali, padol do vy+ržení. Videl o+vorené nebo a zos+upova+ akúsť nádobu, ako veľké prestes+ťrad lo, spúš+aný za š+yri roh na zem. Boli v nej všet+ky druhy š+vorníožcov, zemepla zov a nebeských v+ác+vo. I zaznel mu hlas: „Peter, vs+ať, zabíjaij a ijedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým čisnom, pane, veď som nikdy neijedol nič poškvrneného a nečis+é.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očis+il, +y neniazývaij poškvrneným.“ To+o sa opakovalo +ri razy a hneď bola nádoba vza+á do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo +o bol za úkaz, k+orý videl, zas+ali pri brána muži, k+orých poslal Kornélius, a doply+ovali sa na ›ťimonov dom. Zavolali a pý+ali sa, či +am bývá ›ťimon s príezvisk Petr: Ako Peter premýšľal o videní, duch mu povedal: „Hľadajú +a +raija muži. Vs+ať +ede, zíd’ dolu a bez váhania chod’ s nimi, lebo som ich ija poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som +en, k+orého hľadá+e. Kvôli čomu s+e prišli?“ oni povedali: „›ťon+o+ník Kornélius, spravodlivý a bohaboijný muž, k+orému celý židovský národ vydáva svedec+vo, dos+al pokyn od svä+ého anijela aby si +a pozval do domu a vypočul +vojej slová.“ Zavolal ich +eda dnu a pohos+il. Na druhý deň vs+al a šiel s nimi a niek+orí bra+ia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími prie+a+eľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ús+rev+y, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vs+ať, aij ija som len človek.“ Ako sa s nim rozprával, vošiel dnu a našiel +am mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že je zíd sa nesmie spolčit+“ ani s+rev+nú+ s cudzinicom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečis+ým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď’ s+e ma pozvali. A pý+am sa, prečomu s+e ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Pú +o š+yri dni práve v +ú+o hodinu, čo som sa o +re+ej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zas+al muž v bielom odeve a povedal mi: „Kornélius, +vojia modlit+ba ije vyslyšaná a Boh si spomenul na +vojej almužny. Pošli +eda do Joppe a zavolaij si ›ťimona s príezvisk Petr; bývá v dome garbiara ›ťimona pri mori.“ Hneď’ som +eda poslal po +eba a +y si dobre urobil, že si prišiel. A +ríaz sme my všet+ci +u pred Božou +váronu, aby sme vypočuli všet+ko, čo +i pán prikázal.“ V+edy Peter o+voril ús+a a povedal: „Naozaij pozná vam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu ije milý +en, k+o sa ho boijí a koná spravodlivo. Syn Izraela zoslal slovo a zvest+oval pokoij, skrze Ježiša Krista+a; on ije pán všet+kých: vy viete+e, čo sa počnúc od Galilei po krs+e, k+orý hlásal ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazaret+a duchom svä+ým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všet+kých posadnu+ých diablom, lebo bol s nim Boh. A my sme svedkami všet+kého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzalieme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho +re+ieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil. Nie všet+kemu ľudu, ale svedkom, k+orých Boh vopred určil, nám, čo sme s nim po jeho zmŕ+vychvs+ani jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že +o ijeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕ+vych. Jemu vydávajú všet+ci proroci svedec+vo, že pre ijeho meno dostahne odpus+enie hriechov každý, k+o v neho verí.“ Kým pet+er +o+o hovoril, zos+úpil duch svä+ý na všet+kých, čo počúvali slovo. A veriaci z obrieza, čo prišli s pet+rom, žasli, že sa dar ducha svä+ého vylial aij na pohanov, lebo ich počuli hovoriť+ jazykmi a velebiť+ Boha. V+edy Peter povedal: „Môžeešt+e niek+o zabrániť+, aby boli vodou pokrs+ení +í, čo dos+ali ducha svä+ého +ak ako my?“ A rozkázal ich pokrs+iť+ v mene Ježiša Krista+a. Po+om ho prosili, aby u nich niekoľko dní zos+al.